

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612214228
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612214228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Ivce Hanuskovej, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GUNIŠ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Klincova 37/B, 821 08 Bratislava, IČO: 36 862 657, proti odporkyni Y. T. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 48,11 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 9C/38/2013-217 zo dňa 30. 10. 2013 takto

rozhodol:

Čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania **n e p r i p ú ť a .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa v časti

o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € od 22. 10. 2010 **do**
zaplatenia zamietol **a v súvisiacom výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e .**

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 48,11 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu proti odporkyni o zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € od 22. 10. 2010 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 150 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania voči odporkyni nepriznáva, čo odôvodnil tým, že trovy konania, ktoré si navrhovateľ voči odporkyni uplatňoval sú neprímerané voči pohľadávke, ktorá bola predmetom sporu.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 48,11 € s prísl. Na žalovanú sumu vydal okresný súd dňa 19. 11. 2012 platobný rozkaz č. k. 9Ro/351/2012, proti ktorému podala odporkyňa odpor, kde uviedla, že žiada žalobu zamietnuť. Ďalej uviedla, že s PRVOU KOMUNÁLNOU BANKOU, a. s. uzatvorila Zmluvu o osobnom účte Axion dňa 16. 08. 2002, pričom bola poučená zamestnankyňou banky X. P. o tom, že študentský účet Axion zaniká automaticky po tom, ako dovŕši 26. rok života. V čase uzatvárania zmluvy o osobnom účte bola mladá, študovala, pričom zamestnanci banky jej neposkytli potrebné poučenie a banka jej nedoručila žiadne písomné upozornenie, takže jej postup považuje „prinajmenšom za neľudský“. Dňa 29. 09. 2007

uzavrela manželstvo, zmenila priezvisko na Y. T. E.. Poprela, že by výpisy z účtu osobne preberala v banke, pretože navrhovateľ by musel zaznamenať nové priezvisko T. E. a doručovať jej písomnosti s uvedením aktuálneho priezviska, čo sa nestalo, nakoľko zo strany banky jej na priezvisko aktuálne po uzavretí manželstva nebola doručovaná žiadna písomnosť.

Okresný súd vykonal dokazovanie prečítaním výpisu z Obchodného registra navrhovateľa, Zmluvy o osobnom účte Axion zo dňa 16. 08. 2002, odstúpením od zmluvy zo dňa 13. 10. 2010, výpisom z účtu zo dňa 21. 10. 2010, Všeobecnými obchodnými podmienkami platnými od 01. 09. 2010 a platnými v čase uzatvárania Zmluvy o osobnom účte Axion zo dňa 16. 08. 2002 a oboznámením sa s pripojeným spisom sp. zn. 6P/41/2012, na základe čoho zistil, že dňa 16. 08. 2002 uzavrela PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA, a. s. s Y. E. Zmluvu o osobnom účte Axion (ďalej v texte aj Zmluva). V predmetnej Zmluve o osobnom účte sa zmluvné strany dohodli, že táto zmluva sa uzatvára podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluv, sú vystavené v klientovi dostupných obchodných priestoroch PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s. a na internetovej stránke <http://www-pkv-sk>. Z obsahu Zmluvy okresný súd zistil, že podľa bodu 2. Zmluvy, PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA, a.s. má právo úročiť kreditný/debetný zostatok účtu aktuálnou úrokovou sadzbou; spôsob úročenia a určenia výšky aktuálnej úrokovej sadzby je podrobnejšie uvedený vo Všeobecných obchodných podmienkach PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s. (ďalej v texte aj podmienky). Podľa bodu 3. Zmluvy, za vykonávanie platobných operácií a ďalšie služby je PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA, a.s. oprávnená účtovať si poplatky v zmysle platného Sadzobníka poplatkov PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s. Okresný súd sa ďalej oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s., ktoré boli platné od 01. 05. 2002. Zistil, že v bode III. písm. H) sú uvedené podmienky pre vznik osobného účtu Axion. Ďalej zistil, že PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA, a. s. zriaďovala osobné účty Axion pre mladých ľudí - občanov vo veku od 15 do 26 rokov. Počas účinnosti zmluvy mal klient nárok na zvýhodnené podmienky v oblasti vedenia účtu a poskytovania služieb, pričom tieto zmluvné podmienky boli zverejnené v obchodných priestoroch PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a.s. pod označením Axion. Po dovŕšení 26. roku veku majiteľa účtu (odporkyne) banka viedla pôvodný osobný účet Axion od prvého pracovného dňa nasledujúceho mesiaca ako rastový osobný účet, a to za podmienok vedenia rastového osobného účtu. Dňa 13. 10. 2012 Dexia banka Slovensko, a. s. (PRVÁ KOMUNÁLNA BANKA, a.s. po zmene obchodného mena) odstúpila listom od zmluvy o osobnom účte s odporkyňou, pretože odo dňa 01. 12. 2009 na účte č. XXXXXXXXXX/XXXX bol vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška bola 46,36 €. Dexia banka, a.s. zaslala odstúpenie od zmluvy odporkyňi na adresu Y. T., S. XXX/XX, D.. Doručenkou preukazujúcu doručenie odstúpenia od zmluvy zo dňa 13. 10. 2010 navrhovateľ súdu nepredložil. Tvrdil, že pri doručovaní postupoval podľa článku VIII. časť B bod 5 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené, ak sú zasielané poštou na druhý pracovný deň odo dňa odoslania. Odporkyňa sa bránila tým, že jej odstúpenie od Zmluvy nebolo doručené a ako dôkaz predložila v konaní sobášny list, z ktorého okresný súd zistil, že dňa 29. 09. 2007 uzavrela manželstvo a od uvedeného dňa používa priezvisko T. E.. Okresný súd konštatoval, že odporkyňa nemala na základe Zmluvy o osobnom účte Axion zo dňa 16. 08. 2002 zriadenú službu „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Na účte odporkyne (rastovom) navrhovateľ evidovaný debetný zostatok v zmysle čl. III časť A bod 19,23 Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky, a. s.; odporkyňa však tento rastový osobný účet aktívne nevyužívala. Navrhovateľ odporkyňu písomne neupozornil, že odo dňa 01. 12. 2009 vykazuje na predmetnom účte debetný zostatok. Dlh sa zvyšoval v dôsledku účtovania poplatku za vedenie účtu a úrokov zo záporného zostatku. Okresný súd uviedol, že banka (navrhovateľ) si nedostatočne plnila svoju informačnú povinnosť a v konaní nepreukázala, že by odporkyňa preberala výpisy z účtu osobne, o čom svedčí aj skutočnosť, že odporkyňa odo dňa uzavretia manželstva (XX) zmenila priezvisko na T. E., pričom navrhovateľ tvrdil, že o tejto skutočnosti nemal vedomosť. Na základe uvedených skutočností dospel okresný súd k záveru, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby odporkyňa - spotrebiteľka, ktorá uzatvárala Zmluvu o osobnom účte Axion ako študentka, zaplatila navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € počnúc dňom 22. 10. 2010 do zaplatenia, najmä ak rastový osobný účet aktívne nevyužívala a banka si informačnú povinnosť voči odporkyňi ako svojej klientke plnila len formálne. Z uvedených dôvodov okresný súd žalobu voči odporkyňi v rozsahu uplatneného úroku z omeškania vo výške 20 % zo sumy 48,11 € počnúc dňom 22. 10. 2010 do zaplatenia, zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ v podaní zo dňa 11. 11. 2013 odvolal a v odvolaní uviedol, že podľa čl. I „Úvodné ustanovenia“, bod 3. Všeobecných obchodných podmienok, „Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmlúv uzatvorených medzi bankou a klientom a tvoria časť ich obsahu. Odchyľne dojednania zmluvy podpísanej medzi bankou a klientom majú prednosť pred znením Všeobecných obchodných podmienok (VOP)“. Podľa čl. I, „Úvodné ustanovenia“ bod 4. VOP, „VOP sú vystavené v obchodných priestoroch banky klientovi dostupných a na internetovej stránke <<http://www.dexia.sk>>...“ Podľa článku I „Úvodné ustanovenia“ bod 5, VOP, „Banka má právo meniť VOP. Zmenu a účinnosť oznámi banka klientom zverejnením vo svojich obchodných priestoroch, informáciou vo výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva. Za vyjadrenie súhlasu so zmenou VOP sa považuje najmä konkludentný prejav vôle klienta spočívajúci vo vykonávaní faktických alebo právnych úkonov, ktorými pokračuje v obchodnom vzťahu s bankou. Ide napríklad o zadávanie príkazov na úhradu, vloženie hotovosti, využívanie služieb elektronického bankovníctva a podobne. Od tohto okamihu sa obchodný vzťah medzi bankou a klientom reguluje zmenenými VOP. Banka sa zaväzuje uverejniť nové znenie VOP minimálne 15 dní pred dátumom ich účinnosti. Pri zavedení nového produktu alebo služby banka nové znenie VOP uverejní pred ich platnosťou. V prípade zmeny VOP z dôvodu vydania nových všeobecne záväzných právnych predpisov alebo ich novelizácie, je banka povinná uverejniť nové znenie VOP v deň účinnosti novej právnej úpravy, najneskôr však 15 dní po jej účinnosti...“. Navrhovateľ ďalej v odvolaní poukázal na čl. I. „Úvodné ustanovenia“ bod 7. VOP a čl. III., písm. A, bod 40. VOP, z ktorých znenia je podľa jeho názoru nesporné, že odporkyňa boli ustanovenia VOP známe. Zdôraznil, že prekročením nepovoleného debetu porušila odporkyňa ustanovenia Zmluvy a ustanovenia VOP, konkrétne čl. III., A ,bod 38. Navrhovateľ v odvolaní ďalej zdôraznil, že keďže Zmluvu vypovedal listom zo dňa 13. 10. 2010, odporkyňa bola jednak oboznámená s tým, že jej bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Uviedol, že nahromadený sankčný úrok sa pri debetoch počíta zo zostatku istiny, a to odo dňa nasledujúceho po dni uzatvorenia účtu klienta, čo bolo v danom prípade od 22. 10. 2010. Navrhovateľ ďalej uviedol, že podľa čl. I. „Úvodné ustanovenia“ bod 7. písm. A) a čl. III. písm. A, bod 40. VOP, je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného Sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu doložený, obsahuje v časti E) „Depozitné produkty - ostatné produkty“, sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 % p. a.. Vzhľadom na uvedené, je podľa navrhovateľa ním uplatnený nárok na sankčný úrok vo výške 20 % p. a. Podľa výpisu z účtu zo dňa 21. 10. 2010 bola výška aktuálneho debetného zostatku 48,11 €; uvedená suma 48,11 € predstavuje debetný (záporný) zostatok na účte odporkyne v čase jeho uzatvorenia (to znamená celý nahromadený debet vyplývajúci z transakcií na účte klienta). Celkový súčet kreditných položiek a celkový súčet debetných položiek predstavuje rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami vo výške 48,11 €. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní zdôraznil, že výpisy z účtu odporkyne, ktoré boli do spisu doložené, korešpondujú s údajmi uvedenými v informačnom systéme navrhovateľa a zároveň potvrdzujú výšku debetného zostatku v sume 48,11 €. Uviedol, že na základe uvedených skutočností žiada, aby súd zaviazal odporkyňu uhradiť navrhovateľovi aj sankčný úrok vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € od 22. 10. 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania tak, ako sú vyčíslené v návrhu zo dňa 31. 08. 2012. Zároveň uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/38/2013 zo dňa 30. 10. 2013 v zamietnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

V podaní označenom ako „Čiastočné späťvzatie návrhu“ navrhovateľ uviedol, že zo strany odporkyne došlo k čiastočnému uhradeniu dlhu a to dňa 14. 11. 2013 v sume 48,11 €, a preto „v časti čiastočne zaplateného úroku a istiny berie žalobu späť a súčasne trvá na tom, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie doposiaľ neuhradenej časti istiny a príslušenstva pohľadávky, ako aj trov konania“. Navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým zaviazá odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 46,41 € spolu so sankčným úrokom vo výške 20 % ročne zo sumy 46,41 € od 15. 11. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 58,16 € vrátane DPH do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu vyzval odvolací súd odporkyňu, aby sa v zmysle ust. § 208 OSP vyjadrila, či súhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu. Odporkyňa vo svojom podaní zo dňa 12. 11. 2014 uviedla, že s čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania nesúhlasí, nakoľko „navrhovateľ nepostupoval v súlade s Obchodnými podmienkami ani so zákonom“.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie „sankčného úroku“ vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € od 22. 10. 2010 do zaplatenia zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil; čiastočné späťvzatie návrhu nepripustil, pretože odporkyňa prejavila s čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania nesúhlas (§ 208 OSP).

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd oprel svoj záver, na základe ktorého návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie „sankčného úroku“ vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € odo dňa 22. 10. 2010 do zaplatenia zamietol o ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že je v rozpore s dobrými mravmi, aby odporkyňa - spotrebiteľka, ktorá uzatvárala zmluvu o osobnom účte ako študentka, zaplatila navrhovateľovi sankčný úrok vo výške 20 % ročne zo sumy 48,11 € počnúc dňom 22. 10. 2010 až do zaplatenia, najmä keď rastový účet aktívne nevyužívala a banka si informačnú povinnosť voči odporkyni (svojej klientke) plnila len formálne.

Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, čo znamená, že správnosť záverov súdu prvého stupňa nemôže preskúmať v širšom rozsahu, než ako je vymedzený odvolacími námietkami odvolateľa.

Navrhovateľ v odvolaní odcitoval niektoré ustanovenia VOP Dexia banky a. s., v znení platnom od 1. 9. 2010 a zdôraznil, že odporkyni musel byť obsah týchto VOP známy. Z čoho tak usúdil, nie je z obsahu odvolania zrejmé, keďže okrem citácie príslušných ustanovení VOP, vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu žiaden argument v odvolaní neuviedol, čím žiadnym spôsobom nevyvrátil závery dokazovania vykonané okresným súdom, ktorý okrem iných dôkazov vykonal aj dokazovanie svedeckými výpoveďami svedkyne G. Y. (ktorá v čase podpisovania Zmluvy s odporkyňou pôsobila ako vedúca pobočky PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a. s. v Lučenci) a svedkyne X. N., rodenej P. (ktorá tiež podpisovala Zmluvu uzavretú s odporkyňou). Z uvedených svedeckých výpovedí okrem iného vyplynulo, že prax banky je taká, že banka klientov písomne upozorňuje, že výhoda bezplatného účtu (pri osobnom účte Axion) im končí dovŕšením 26. roku veku, pričom klient má možnosť rozhodnúť sa, či účet zruší alebo nie a vybrať si príslušný balík služieb, ktorý je v ponuke. Takúto komunikáciu s odporkyňou navrhovateľ v konaní nepreukázal, čím nevyvrátil obranu odporkyne, že pri uzatváraní Zmluvy o osobnom účte Axion bola pracovníčkou banky informovaná o tom, že predmetný účet dovŕšením 26. roku veku automaticky zanikne, čo potvrdzuje aj fakt, že odporkyňa po dovŕšení 26. roku veku osobný rastový účet, ktorý banka vo vzťahu k odporkyni ďalej viedla a na ktorom vznikol debetný zostatok pozostávajúci z bankou účtovaných poplatkov za vedenie účtu, aktívne nevyužívala. Okrem toho navrhovateľ v odvolaní argumentoval tým, že potom čo listom zo dňa 13. 10. 2010 odstúpil od Zmluvy s odporkyňou, bola odporkyňa oboznámená s tým, že jej bude zrušený (rastový) účet a že má na ňom debetný zostatok. Tomuto tvrdeniu navrhovateľa však nezodpovedá zistený skutkový stav, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že predmetné odstúpenie od Zmluvy bolo odporkyni doručené. Odstúpenie od zmluvy je adresovaný jednostranný právny úkon jednej zo zmluvných strán (v tomto prípade navrhovateľa), ktorý je účinný okamihom doručenia druhej zmluvnej strane. Pokiaľ odstúpenie od Zmluvy nebolo prístupné dispozičnej sfére odporkyne nemohla mať odporkyňa reálnu vedomosť o tom, že navrhovateľ odstupuje od Zmluvy, k akému dátumu ani o tom, že eviduje na jej účte debetný zostatok, keďže v konaní nebolo preukázané, že by si odporkyňa výpisy z účtu osobne preberala v banke, čo znamená, že navrhovateľ si splnil svoju povinnosť doručiť odporkyni odstúpenie od Zmluvy a informovať ju o debetnom zostatku (tak ako správne uviedol okresný súd) len formálne. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ sa navrhovateľ bránil v konaní tým, že odstúpenie od Zmluvy doručoval odporkyni v súlade s článkom VIII, časť B bod 5 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) Dexia banky Slovensko, a.s. (platných od 1. 9. 2010), podľa znenia ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené - ak sa doručujú poštou - na druhý pracovný deň odo dňa ich odoslania, tak takáto obrana navrhovateľa neobstoje, pretože z obsahu Všeobecných obchodných podmienok PRVEJ KOMUNÁLNEJ BANKY, a.s. platných a účinných v čase podpisu Zmluvy o osobnom účte Axion (dňa 16. 08. 2002) takýto spôsob doručovania písomností doručovaných bankou svojim klientom nevyplýval a na to, aby mohli byť tieto Všeobecné obchodné podmienky (zmenené v priebehu

trvania zmluvného vzťahu) účinné vo vzťahu ku zmluvnému vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou, založenému pred ich zmenou, bol potrebný súhlas odporkyne so zmenou VOP prejavenej konkludentne napr. vykonaním faktických alebo právnych úkonov, z ktorých by bolo zrejmé, že odporkyňa pokračuje v právnom vzťahu s bankou (zadávanie príkazov na úhradu, vloženie hotovosti, využívanie služieb elektronického bankovníctva a pod.), čo v danom prípade splnené nebolo, keďže odporkyňa osobný rastový účet, vo vzťahu ku ktorému vykazoval navrhovateľ voči odporkyni debetný zostatok vo výške 48,11 €, aktívne nevyužívala.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa v časti uplatneného „sankčného úroku“ vo výške 20 % ročne zo sumy 48, 11 € od 22. 10. 2010 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil; čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania nepripustil, nakoľko odporkyňa s uvedeným dispozitívnym úkonom navrhovateľa neprejavila súhlas (§ 208 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, pretože v odvolacom konaní úspešná odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 OSP) a vedľajší účastník na strane odporkyne (ktorý vstúpil do konania v priebehu odvolacieho konania) si trovy konania v oznámení o vstupe do konania uplatnil, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli.

O veci rozhodol senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.